

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 60. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1817_309A-txt-shoot-idm2113/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vel var hans Rige ikke af denne Verden, men de fleste Føder paa den Tid ventede dog i ham en jordisk Konge, da deres Sind var all for jordisk, til at fatte Spaadømmens høiere Betydning, og Herodes høm Ostens Vise forkyndte Fødselen af Jøernes Konge, søgte derfor at rydde ham af Veien i hans spæde Barndom; men Gud vaagede over sin Søn, og kun Jesu Fejndtbrødre i Bethlehchem bleve Offer for Tyrannens Mistanke.

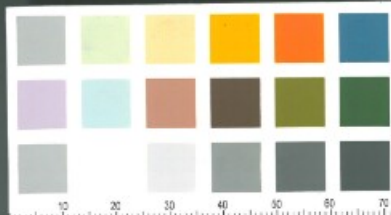
Tredie Tidrum.

Fra Christi Fødsel til Gregor den syvende.

1066.

I Stillehed opvoode Jesus til sit 30de Aar da han tiltraadte sit Læremøbde. I halvstjerte Aar vandrede han omkring i Jødeland, og formanede Folket til Omvendelse og Tro paa Gud Fader og sig selv Faderens enbaarne Søn. At han var den hvorfør han udgav sig, beviste han ved mangs foldige Tegn, især ved at opvække Døde, hvilket Ingen formaaer uden Livets og Dødens alsægtige Herre. De gjenmem Kartusinder omvis flede Spørgsmaale: om Guds Tilværelse, Menneskehjælens Udødelighed og Rettefærdens for Menneskets Billie og Idret, bleve da nu besvarede

af En som vidste det tilfulde, og saaledes var der bødet paa en stor Deel af de Dødeliges Trang; men end var det mørkt hvorledes det salbne Menneske, uden Størke til fuldelig at efterkomme Guds Bud, kunde tælles ham og worde salig efter Døden. Dog ogsaa denne Gaade løste Jesus, i det han af uudgrundelig Kjærlighed hengav sit Liv til en Igjenløsnings Betaling for Alle, saa at Enhver som troer paa ham, har derved Afgang til Gud som en kjærlig forsonet Fader, der ved sin Helligaand vil komme hans Stræbelighed til Hielp, og tilgive ham hans Feil. Det var Jøerne selv, som blinde og forhærdede overantvordede den Hellige, deres og al Verdens Fælsert til Korsets haantige Død, men som spaaet var, hans Veien kom ei til at see Forraadnelse og Graaven kunde ei holde ham; han opstod levende paa tredie Dag, hvorved han paa engang bekræftede alle sine Ord's Sandhed og grundfæstede det evige Livs Haab. Derpaa besol han sine Værlinge, Apostlerne, at vandre trindt i Landsdene, forkynde det glade Budskab om Guds Naade, og døbe Alle som vilde antage det, i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn, og der han det havde sagt, blev han optaget mens de saae derpaa, og en Sky tog ham bort fra deres Dine. Høit over alle Himle opsvang han sig til den Hørlighed han havde hos Faderen, for Verdens Grundvold blev lagt, men udgisd over Apostlerne Faderens Hellig-Aand, og er ved ham

med sine Troende alle Dage indtil Verdens Ende; fra Himmeltronen har han tydelig høret Jorderige, og sprængt Helvedes Porte, hværgang de vilde sparre hans Kirke. Blandt Apostlene ere Johannes, Peter, Matthæus og Paulus især bleve mærk- værdige, da det er dem, som oplyste af den Sand- hedens Helligaand, som hvilede paa dem, be- skrev Jesu Levnet og udviklede hans Bære til en Kettesnor for alle Jordens Slægter. Mange Tusinde baade Jøder og Hedninger modtog Euan- geliet med Glæde; thi Apostlene slabsøstede De- det ved Underværker, og henviste Folkene til Profeternes klare Spaadomme, der laa aabne for alle, og ei kunde være forfalskede, da de al- leerede i flere Aarhundreder havde været oversatte paa det græske Tungemaal, som da forstodes vidt og bredt i det romerske Rige.

Dette uhyre Rige stod som et udgaaet Træ med store visne Grene, hvor selben en Fugl bygger Nede eller rører Stammen, men hvor kun Altet avles og næres i det raadne Træstok, medens giftige Orme bo i den hule Stamme. Augustus var Kong, og da han havde naaet sit Maal, lems- færdig og mild, hvorfor man har kaldt hans Re- gjering Roms gyldne Tid, men kun med Ret hvis Alt er Guld som glimrer, thi glimrende Ufærdighed var Alt, udtømt var nu Roms indvortes Kraft, og medens de stolte Patriicers vanslegete Horn kappedes med Horaz og Virgil om at for- gude den romerske Friheds kolde Morder, kom

